

Førſte ſkal kunne meddele Konceſſion paa en Jernbane, ſom fra Kjøbenhavns Banegaard føres over Veſterbo o. ſ. v. til et Punkt i Nærheden af Nyhavn, ligesom ogſaa Forbindelſen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard eventuelt kan tilveiebringes ved en Tunnel under Veſterbrogade, og derefter tilføies: „Egledes kan Regjeringen give Selſkabet Konceſſion paa et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning fra Vigerslev forbi Valby“. Saaledes ſom Beſtemmelſen under Nr. 3 er affattet, vil den imidlertid ikke udelukke Muligheden af, at Regjeringen giver Konceſſion paa en Jernbane fra Kjøbenhavns Banegaard langs Havnen til et Punkt i Nærheden af Nyhavn, medens den derimod ikke giver Selſkabet Konceſſion paa et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning fra Vigerslev til Valby, idet dette er ſtillet ſom ſen af det Øvrige uafhængig Sag; men naar Regjeringen ſaaledes kun gav Konceſſion paa den førſtnevnte Linie, vilde det være en forunderlig Omſtændighed, ja næſten en Urimelighed at forlange, at Kjøbenhavns Kommune ſkulde uden Bederlag afgive den paa Kommunens Grund liggende Jernbanedæmning, idet den da ſlet ikke vilde blive brugt. Derpaa har Udvalget ikke tidligere været opmærksom, ligesom derpaa, men efterat denne Betragtning var opſtaaet i Udvalget, har man anſet det for rigtigt at faae Udtrykkene rettede, ſaaledes, at Loven blev klar og beſtemt ogſaa i dette Punkt, og der er nu fremkommet to Forſlag i ſaa Hende. Man kan naturligviis løſe denne indre Modſigelse paa en af to Maader, idet man enten kan ſige, at Regjeringen, hvis den giver Konceſſion paa Havnebanen, ogſaa ſkal give Konceſſion paa et Spor langs den gamle Jernbanedæmning, eller at Regjeringen kan give Konceſſion enten paa Havnebanen alene eller i Forbindelſe med et Spor langs den gamle Jernbanedæmning. Giver den kun Konceſſion paa Havnebanen alene, ſkal Kjøbenhavns Kommune ikke afgive den gamle Jernbanedæmning, men giver den ogſaa Konceſſion paa et Spor langs med Jernbanedæmningen, ſkal Kommunen afgive denne. Udvalgets Flertal har ment, at dette Sidſte var den rigtige Fremgangsmaade, ligesom det ogſaa ligger nærmest ved, hvad der blev beſluttet ved 2den Behandling, og det er viſnok dette, Landsthinget har ment, ſkjøndt man ſelvſølgelig ikke af de ſaldne Udtalelſer kan ſlutte noget Beſtemt om dette Punkt, efterſom det ikke har været nærværende for de ærede Talere i Landsthinget. Der kan ikke være nogensomhelſt Tvivl om, at det ſjællandſke Jernbanefelſkab, hvis det ſkal anlægge Havnebanen, vil ſætte Pris paa at faae den gamle Jernbanedæmning ſom Forbindelſesled imellem Havnebanen og den veſtjællandſke Jernbane, og det vil ſætte ſaameget ſpørre Pris derpaa, ſom Jernbanedæmningen, efter hvad Alle nu ere enige om, hverken vil koſte Expropriation,

eller noget væſentligt Jordarbejde. Arbeidet er gjort og Dæmningen ligger fuldkommen færdig omtrent i ſamme Tilſtand, hvori den blev afleveret, da det ſjællandſke Jernbanefelſkab opgav den. Det vilde ſaaledes være en forholdsviis meget billig Forbindelſe, ſom derved blev opnået, og da det efter de Udtalelſer, vi have hørt af den ærede Miniſter, maa antages, at det ſjællandſke Jernbanefelſkab vil ſætte Pris paa en ſaadan Forbindelſe, maa det viſnok ogſaa fra alle Sider anſes for ønskeligt, at Regjeringen kun kan give Konceſſion paa Anlægget af en Havnebane i Forbindelſe med dette Spor. — Et æret Mindretal ſlutter ſig til den anden Betragtning og vil overlade til Regjeringen at vælge, om den vil give Konceſſion paa Havnebanen alene eller i Forbindelſe med et Spor ad Jernbanedæmningen, og foreſlaar derfor en Ændring i § 3, hvorefter Konceſſion paa Banefrætningen fra Vigerslev forbi Valby kun ſkal gives paa den Betingelſe, at Kjøbenhavns Kommune uden Bederlag afgiver den den tilhørende Del af den gamle Jernbanedæmning, hvorimod det ſkal være Regjeringen tilladt at give Konceſſion paa den egentlige Havnebane, uden at Kjøbenhavns Kommune yder denne Dæmning. Det turde imidlertid være ſtemmende med den Mand, hvori Forſlaget oprindelig blev ſtillet, at man ſlutter ſig til Flertallets Forſlag. Det vil erindres, at det Motiv, ſom blev gjort gjældende ved 2den Behandling, var det, at Kjøbenhavns Kommune burde yde et Bederlag for det Gode, ſom en Havnebane er for Hovedſtaden. Naaget nemlig ſaavel Havnebanen ſom dennes Forbindelſe med den veſtjællandſke Bane ved Hjælp af den gamle Jernbanedæmning ogſaa har megen Betydning for den øvrige Del af Landet, er den dog ſom alle andre Havnebaner i fortrinlig Grad til Gavn for den Stad, til hvis Havn den fører, og ligesom man har paalagt andre Stæder at give Bederlag til deres Havnebaner, endog i langt ſtørre Udſtrækning, end her er Tale om, ſaaledes ſandt man det ogſaa ved Behandlingen her i Thinget rigtigt, at Kjøbenhavns Kommune gav et ſaadant Bederlag, ikke i rede Penge, ſaaledes ſom det er ſatſat andre Stæder, men i den omtalte Form. Den ſamme Betragtning blev gjort gjældende i Landsthinget, og det blev desuden fremført, at det var en Urimelighed, at Kjøbenhavns Kommune to Gange ſkulde have Penge for den ſamme Jernbanedæmning, at Jernbanefelſkabet to Gange ſkulde betale det ſamme Stykke Jord. — Derfor den Vanſkelighed, ſom er opſtaaet, ſtal løſes, tror jeg, at den løſes beſt i Overensſtemme med den Mand, hvori Beſlutningen er fattet, ſaael i det ene ſom i det andet Thing, naar man ſlutter ſig til Flertallets Forſlag. Jeg ſkal imidlertid overlade til det ærede Mindretal ſelv at begrunde, hvad der fra dets Standpunkt kan tale for Forſlaget under Nr. 3. — Anlægskapitalen for Havnebanen var ifjor an-